

Роман Моравель

здобувач освітньо-професійної програми

«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ

Науковий керівник – д. філос. н., професор, завідувачка
кафедри філософії та політології ТНЕУ Тетяна ЧОЛАЧ

ІМІДЖЕВА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ У ТРУДОВОМУ КОЛЕКТИВІ

Значущість освіти державних службовців у формуванні позитивного іміджу визначається, насамперед, її впливом на усвідомлення чиновниками єдиних ціннісно-нормативних критеріїв поведінки. Досвід їх практичного застосування набувається в трудовому колективі. Складний процес освоєння професійної ролі та входження в систему професійних відносин державної служби відбувається на робочому місці. Він включає

- освоєння змісту службової діяльності;
- норми та правила взаємовідносин в колективі;
- осмислення посадових обов'язків і прав, правил їх виконання;
- розуміння морального сенсу обмежень та службових гарантій [1, с. 156-

158].

Повноцінність цього процесу зумовлена якістю іміджевої соціалізації.

Соціалізація проявляється у взаємодії людини із соціальним середовищем, яке впливає на формування її іміджу, а саме соціальних рис та якостей, засвоєння та відтворення суспільних зв'язків [2, с. 503]. Вона передбачає дві мети:

- формування іміджу на основі мотивів та цінностей;
- реалізацію для себе певних очікувань.

Соціалізація може бути первинною та вторинною. Перша відбувається в дитинстві, підлітковому та юнацькому віці. Друга – дотрудовому, трудовому, політичному періодах тощо. Соціалізація здійснюється, коли людина освоює цінності та норми службової культури і тим самим формує свій імідж. Також особа шляхом рольового підходу засвоює окремі службові ролі і цим самим також формує свій імідж. За допомогою поведінкового підходу особистість до своєї професійної діяльності при формуванні іміджу включає психологічні чинники поведінки – базові потреби, мотиваційну сферу, форми мислення тощо.

Іміджева соціалізація державного службовця характеризує процес освоєння системи норм і цінностей, фахових знань, вмінь та навичок, за допомогою яких чиновник може виконувати свої обов'язки. Процес соціалізації включає становлення цілісної особистості, суб'єкта професійної діяльності з яскраво вираженою індивідуальністю, тобто створюється відповідний імідж державного службовця. Його ефективність залежить від взаємодії зовнішніх

впливів на свідомість та поведінку чиновників та внутрішньої активності і рольових прагнень та очікувань, які спричинені прагненнями кар'єрного зросту [3, с. 23].

Освоєння професійної ролі з погляду іміджевої соціалізації означає оволодіння чиновниками необхідних вмінь, знань та навичок поведінки та спілкування, навичок групової взаємодії та індивідуальної діяльності, уміння будувати взаємовідносини, розвивати свої професійні якості та інше. Але існують і складнощі в цьому процесі.

По-перше, соціалізація до певних цінностей у трудовому колективі повинна поєднувати процес індивідуалізації. По-друге, імідж державних службовців включає декілька векторів – координаційний, субординаційний, автономний.

Іміджева соціалізація змушує чиновників зрозуміти свою роль та місце в установі. Вона включає:

- моделі поведінки, необхідні для виконання своїх функцій;
- основні обов'язки працівника та його роль для державної служби;
- правила, які забезпечують індивідуальність та цілісність [4, с. 420-431].

Метою іміджевої соціалізації державних службовців є формування в установі принципів, які б сприяли поширенню взаєморозуміння та взаємоповаги, а також стійка відповідальна поведінкова практика кожного чиновника, спрямована на виконання своїх обов'язків. Вона забезпечує:

- гарантування основних прав і свобод державного службовця;
- вдосконалення культури особистості державного службовця і колективу, сприяючи розширенню сфери регулювання професійної поведінки та звужуючи межі нормативно-правового регулювання;
- засвоєння державними службовцями норм і цінностей трудового колективу;
- створення сприятливих умов для успішного входження в колектив та накопичення досвіду, необхідного для розвитку ініціативи і творчості [5, с. 27-45].

Процес іміджевої соціалізації є неперервним. Він сприяє розвитку державного службовця на основі норм, цінностей, що регулюють його поведінку, роблять його професіоналом у своїй діяльності відповідно до сучасних вимог

Особлива роль іміджевої соціалізації зумовлена основними механізмами, які включають:

- спілкування;
- спільну діяльність;
- взаємний вплив членів колективу [6, с. 9].

Таким чином, всі ці механізми слугують створенню іміджу державного службовця, який є запорукою формування та використання основних методів професійної діяльності. Побудовані на засадах співучасті та моральних

принципах державної служби ці механізми сприяють у трудовому колективі створенню моральних відносин, в системі яких і відбувається становлення професійності кожного чиновника.

Використані джерела

1. Самсонова Т. Н. Политическая социализация. Вестник Московского ун-та. 2001. № 4. с. 155-161.
2. Имидж госслужбы. М.: Издательство РАГС, 2006. 605 с.
3. Salon Serge. Renforcer l'éthique dans le service public: a propos d'une enquête de l'OSDE. Cahiers de la Fonction Publique et de l'Administration. 2000. № 196. p. 22-24.
4. Інтегрування системи менеджменту людських ресурсів у процес реформування державної служби. К.: Вид-во УАДУ, 2006. 552 с.
5. For a Stronger and Wider Union. Brussels, 2000. Com (97) final. Vol. 1. 91 p.
6. Rosenbaum Allan. Strengthening local governance by insuring ethical and accountable public management: one challenge of a democratizing world. Miami, Florida: Florida International University. 2000. 14 p.

Олег МОРОЗ

здобувач освітньо-професійної програми

«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ

Науковий керівник – д.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ТНЕУ Руслан АВГУСТИН

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НАДАННЯ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ

Сучасна національна система державного регулювання надання медичних послуг в Україні ґрунтується насамперед на принципах гуманізму і соціальної справедливості. В одних країнах залежність державного регулювання надання медичних послуг від держави дуже значна, а в інших країнах участь держави зводиться до виконання регулюючої функції.

У сучасному суспільстві одним з найбільш складних елементів державного регулювання є надання медичних послуг. Найгостріші дискусії зазвичай пов'язані з проблемою ринкових відносин і виникають суперечностями між соціальною місією держави та особистими підприємницькими мотивами. На відміну від звичайного ринку споживчих товарів та послуг, лікарі одночасно виступають у двох особах – і як сторона, яка визначає потреби пацієнта, і як сторона, що їх забезпечує та реалізує. До того ж потенційними споживачами медичних послуг є найбільш вразливі, похилого віку, хворі члени суспільства, а зовсім не молоді і здорові, у яких зосереджені основні фінансові ресурси.

У системі державного регулювання останніх років робляться спроби впровадження стандартів надання медичних послуг, однак ця робота ускладнена тим, що розробити єдині стандарти для всіх установ України неможливо через різницю між собою. Кадрове та технологічне оснащення